

РЕШЕНИЕ

№ 6208

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5412** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. Б. Д. против съдебно решение от 14.04.2022г., постановено по НАХД № 996/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО 106- ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3329194 от 20.01.2020г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева, на основание чл. 189, ал.4 във връзка с чл. 182, ал.1, т. 2 от ЗДВП за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДВП и е осъден да заплати на СРС разноски и на СДВР юриск.възнаграждение.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на съдебното решение в нарушение и при неправилно приложение на закона и съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1и т. 2 във вр. с, ал. 2 от НПК . Релевира доводи, че нямало доказателства, че техническото средство с което е установено нарушението е било в изправност към датата на установяване нарушението, не бил му връчен снимков материал от техническото средство, в хода на административно наказателното производство по издаване на ЕФ са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, във фиша не са посочени издателя му, както и дата на издаване на този документ. Липсвало пълно

описание на твърдяното нарушение с конкретно посочване на вида на въведеното ограничение за скорост, което накърнявало правото на защита на лицето. Съдът не бил съобразил, че наредбата за използване на АТСС противоречи на ЗДвП. Не бил му връчен ЕФ по надлежния ред. Навежда доводи и че с обжалваното решение не следвало да му се възлагат в негова тежест разноски. Моли да се отмени решението и да се отмени ЕФ.Претендира разноски.

Ответникът - СДВР чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмено становище оспорва касационната жалба.Претендира юриск.възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: на 20.01.2020 г. в 10:27 ч. в [населено място] по [улица]срещу хотел „Б.“, с посока на движение от Околовръстен път към [улица], при ограничение 50 км/ч за населено място, лек автомобил марка „А.“, модел „А 6“ с рег. Т9886ВТ се движи със скорост от 65 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство ARH CAM S1 № 11743с7 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние.Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126 на 07.09.2017 г. със срок на валидност до 07.09.2027 г.

Към момента на извършване на нарушението автомобил „А.“, модел „А 6“ с рег. Т9886ВТ е бил собственост на касатора. На същият е издаден процесния Електронен фиш от 20.01.2020 г., с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДвП на Д. е наложено наказание "глоба" в размер на 50 лв.

Описаната фактическа обстановка въззивният съд по категоричен начин установява от заключението на вещото лице по изготвената съдебна автотехническа експертиза, от представената снимка на нарушението и от приложените по делото писмени доказателства, които преценени поотделно и в своята съвкупност не водят до различни фактически изводи. От правна страна съдът е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакувания електронен фиш. Счел, че е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити. По съществуващото на спора, след преценка на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка

съдът е обосновал извод, че извършеното от Д. нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, е доказано по безспорен и несъмнен начин.

Настоящият съдебен състав споделя направените от СРС правни изводи по следните съображения: При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение /чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП/. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл.189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. Разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 от ЗАНН и датата, часът и мястото на нарушението са посочени в достатъчна степен. Според касационния състав, видно от снимковия материал-веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес по арг. от чл.189, ал.15 от ЗДвП, ясно и точно е описано мястото на нарушението, географските координати посредством G., в това число и посоката на движение от Околовръстен път към [улица]. При издаване на електронния фиш за установено нарушение за превишена скорост от измерената от АТСС скорост е приспадната максимално допустимата грешка за съответния тип АТСС, посочена в Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол ". Това е така, тъй като в снимката приложена към ЕФ е отчетен толеранс от 3 км. В нея е обозначено, че измерената скорост е 68 км,а в ЕФ като установена скорост е посочено 65 км. Тоест, при издаване на ЕФ е налице приспадане на отчетен толеранс на автоматизираното техническо средство. Обстоятелството, че при издаването му е съобразен толеранса от минус 3 км/ч е в съответствие с разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Толерансът е видим от снимката към ЕФ, където е посочена скорост на движение от 68 км/ч., а в електронния фиш – 65 км/ч., тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 км. толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство. По делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, посоката на движение на

автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Протоколът за използване на автоматизирано техническо средство или система е надлежно попълнен съгласно изискванията на цитираната по горе Наредба. По отношение на ел.фиш не съществува изискване да бъде подписан от съответно длъжностно лице. Логиката на закона е, че изявлението, обективирано върху електронния фиш, съставлява автоматично възпроизвеждане на записаните върху технически носител данни, които единствено се отпечатват така, както са запазени от самото устройство, без възможност за анализ и преценка, каквато се прави посредством човешки фактор в процедурата по издаване на НП. Това е и целта и смисъла на въвеждане на цялата процедура, уредена в разпоредбата на чл.189 от ЗДвП да се елиминира субективният човешки фактор при установяване на конкретен вид административни нарушения, чрез установяване на същите посредством техническо средство. В случая с конкретна правна норма-чл.189, ал.4 от ЗДвП законът е разписал изчерпателно и лимитивно реквизитите на издавания ЕФ и сред тях не фигурира изискване за посочване на служител, установил конкретното нарушение. В ЕФ е налице и точно и ясно описание на нарушението и на мястото на извършването му. Следователно неоснователни са доводите на касатора за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като във фиша не били посочени издателя му, дата на издаване на този документ и че било липсвало пълно описание на твърдяното нарушение с конкретно посочване на вида на въведеното ограничение за скорост, което накърнявало правото на защита на лицето. Касаторът се е възползвал от правото си на обжалване по съдебен ред в което производство е изложил всичките си доводи за незаконосъобразност, поради което и по никакъв начин не е ограничено правото му на защита.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилната система за видеоконтрол нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. с Наредба № 81213-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй като същата е преминала периодична проверка, и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението, което се установява от Протокол за проверка от 1.10.2019г , Протокол за използване на АТСС и удостоверение за одобрен тип средство за измерване от 7.09.2017г със срок на валидност 7.09.2027г .

Относно възраженията, че Наредбата за използване на АТСС противоречи на ЗДвП, то доводи в тази насока биха били относими в производство по реда на чл. 185 -196 АПК /Оспорване на подзаконови нормативни актове/. Несъгласието с предвидената нормативна база би могло да бъде заявено по посочения по-горе процесуален ред.

На следващо място, неоснователно е и оплакването, че при връчването на фиша касаторът не бил получил електронна снимка към него. Видно от доказателствата по делото, снимката от техническото средство, с което е заснето нарушението, е била изпратена от наказващия орган с жалбата до районния съд, приложена е към материалите по делото и касаторът е могъл да се запознае с нея и пълноценно да реализира правото си на защита в хода на производството пред въззивната инстанция. Обстоятелството, че снимката не му е била предоставена едновременно с връчването на електронния фиш по никакъв начин не е препятствало

защитата му, респ. не е ограничило правата му.

Размерът на наложеното на жалбоподателя административно наказание съгласно нормата на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП /изм. – ДВ., бр. 54 от 2010г., изм. – ДВ, бр. 10 от 2011г., изм. – ДВ, бр. 101 от 2016г., в сила от 21.01.2017г./ е абсолютно определен – за превишаване от 11 до 20 km/h на разрешената максимална скорост в населено място предвиденото наказание е глоба 50 лева. Поради това отсъстват предпоставки за обсъждане размера на наложеното административно наказание.

Правилно и с оглед изхода на спора СРС е възложил разносните в тежест на настоящия касатор, както и при претендирано юриск. възнаграждение го е осъдил да заплати на СДВР минимално установеното такова.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Относно разносните: С оглед изхода на спора , на касатора не следва да се присъждат разноси. Като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноси, на същата се дължат разноси за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв. за настоящата съдебна инстанция, определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 14.04.2022г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/,106-ти състав по НАХД № 996/2021г.

ОСЪЖДА Д. Б. Д. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: